

Byla C-580/23

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį

Gavimo data:

2023 m. rugsėjo 21 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Svea hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen (Švedija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2023 m. rugsėjo 20 d.

Apeliantės:

Mio AB

Mio e-handel AB

Mio Försäljning AB

Kita apeliacinio proceso šalis:

Galleri Mikael & Thomas Asplund Aktiebolag

Pagrindinės bylos dalykas

Autorių teisių pažeidimas

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Pagal SESV 267 straipsnį pateiktas prašymas išaiškinti 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo 2–4 straipsnius

Prejudiciniai klausimai

1. Kaip turėtų būti atliekamas tyrimas vertinant, ar taikomosios dailės objektui, kaip kūriniiui, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29/EB 2–4 straipsnius, taikoma platesnė autorių teisių apsauga, ir į kokius veiksnius turi ar turėtų būti atsižvelgiama sprendžiant, ar objektas atspindi autoriaus asmenybę, perteikdamas jo laisvą ir kūrybingą pasirinkimą? Šiuo atžvilgiu visų pirma kyla klausimas, ar nagrinėjant originalumą daugiausia dėmesio turėtų būti skiriama su kūrybiniu procesu susijusiems veiksniams ir autoriaus paaiškinimams apie faktinius pasirinkimus, kuriuos jis padarė kurdamas objektą, ar veiksniams, susijusiems su pačiu objektu ir galutiniu kūrybos proceso rezultatu, ir ar pats objektas perteikia meninį poveikį.

2. Kokią reikšmę atsakymui į pirmąjį klausimą ir klausimui, ar taikomosios dailės objektas atspindi autoriaus asmenybę, perteikdamas jo laisvą ir kūrybingą pasirinkimą, turi tai, kad:

- a) objektas susideda iš elementų, kurie randami bendruose dizainuose;
- b) objektas yra sukurtas remiantis iš anksčiau žinomu dizainu arba vyraujančia dizaino tendencija ir yra jų variacija;
- c) tapatus ar panašus objektas buvo sukurtas anksčiau arba po nagrinėjamo objekto sukūrimo, tačiau savarankiškai ir nežinant apie taikomosios dailės objektą, kuriam prašoma suteikti apsaugą kaip kūriniiui?

3. Kaip turi būti atliekamas panašumo vertinimas ir koks panašumas yra būtinas nagrinėjant, ar taikomosios dailės objektas, kuriuo tariamai pažeidžiamos teisės, patenka į kūrinio apsaugos sritį ir ar juo pažeidžiama išimtinė teisė į kūrinį, kuri pagal Direktyvos 2001/29/EB 2–4 straipsnius turi būti suteikta autoriui? Šiuo požiūriu visų pirma kyla klausimas, ar atliekant tyrimą reikėtų sutelkti dėmesį į tai, ar kūrinys yra atpažįstamas objekte, kuriuo tariamai pažeidžiamos teisės, ar objektas, kuriuo tariamai pažeidžiamos teisės, sukuria tokį patį bendrą išpūdį kaip kūrinys, taip pat į ką dar reikėtų sutelkti dėmesį atliekant tyrimą.

4. Atsakant į trečiąjį klausimą ir į klausimą, ar taikomosios dailės objektas, kuriuo tariamai pažeidžiamos teisės, patenka į kūrinio apsaugos sritį ir juo pažeidžiama išimtinė teisė į kūrinį, kokią reikšmę turi:

- a) kūrinio originalumo laipsnis nustatant kūrinio apsaugos apimtį;
- b) tai, kad kūrinį ir taikomosios dailės objektą, kuriuo tariamai pažeidžiamos teisės, sudaro elementai, randami bendruose dizainuose, arba jie sukurti remiantis anksčiau žinomais dizainais ar vyraujančia dizaino tendencija ir yra jų variacijos;
- c) tai, kad kitas tapatus ar panašus objektas buvo sukurtas anksčiau arba po kūrinio sukūrimo, tačiau savarankiškai ir nežinant apie kūrinį?

Nurodytos Sąjungos teisės nuostatos

2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo 2–4 straipsniai

Nurodytos nacionalinės teisės nuostatos

Lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk (Įstatymas 1960:729 dėl autorių teisių į literatūros ir meno kūrinius)

Pagal 1 straipsnį bet kuriam asmeniui, kuris sukūrė literatūros ar meno kūrinį, priklauso autoriaus teisės į šį kūrinį, nesvarbu, ar tai yra:

- 1) išgalvotas ar aprašomasis vaizdavimas raštu ar žodžiu;
- 2) kompiuterinė programa;
- 3) muzikinis arba sceninis kūrinys;
- 4) kinematografijos kūrinys;
- 5) fotografijos kūrinys ar bet koks kitas vaizduojamojo meno kūrinys;
- 6) architektūros arba taikomosios dailės kūrinys;
- 7) kūrinys, kuriam buvo suteikta bet kokia kita išraiška.

2 straipsnyje nustatyta, kad autorių teisės su tam tikrais apribojimais apima išimtinę teisę disponuoti kūriniumi jį atgaminant ar padarant viešai prieinamą, neatsižvelgiant, ar tai yra originalus kūrinys, pakeista jo versija, vertimas, pritaikyta literatūrinė, meninė ar kitomis priemonėmis sukurta versija. Kopijų gamyba apima bet kokią tiesioginę ar netiesioginę, laikiną ar nuolatinę viso kūrinio ar jo dalies pagaminimą bet kokiomis priemonėmis ir bet kokia forma. Kūrinys tampa viešai prieinamas, be kita ko, kai yra perduodamas visuomenei arba kai jo kopijos parduodamos, nuomojamos, skolinamos ar kitaip platinamos visuomenei.

Pagal 53 straipsnio b punktą teismas gali uždrausti asmeniui tęsti autorių teises pažeidžiančius veiksmus arba dalyvauti juos atliekant, o už draudimo nepaisymą skirti baudą.

Glaustas faktinių aplinkybių ir proceso pagrindinėje byloje aprašymas

- 1 Bylos šalys yra *Galleri Mikael & Thomas Asplund Aktiebolag* (toliau – *Asplund*) ir *Mio AB, Mio e-handel AB* bei *Mio Försäljning AB* (toliau kartu – *Mio*). *Asplund* gamina ir projektuoja įvairius interjero apdailos gaminius ir baldus. *Mio* verčiasi mažmenine prekyba baldų ir namų apdailos sektoriuje.

- 2 *Asplund* asortimente siūlomi baldų serijos „Palais Royal“ valgomojo stalai (toliau – stalai „Palais“), kurių atvaizdas pateikiamas toliau.

- 3 *Mio* asortimentą sudaro baldų serijos „Cord“ valgomojo stalai (toliau – stalai „Cord“).
- 4 2021 m. spalio mėn. *Asplund* pareiškė *Patent- och marknadsdomstolen* (Intelektinės nuosavybės ir komercinių bylų teismas) ieškinį *Mio* dėl autorių teisių pažeidimo. Šioje byloje *Asplund*, be kita ko, reikalavo, kad *Patent- och marknadsdomstolen* uždraustų *Mio* gaminti, reklamuoti ar parduoti stalus „Cord“, o už draudimo nepaisymą skirtų baudą. *Mio* užginčijo *Asplund* ieškinį.
- 5 *Patent- och marknadsdomstolen* patenkino *Asplund* ieškinį. Teismas nusprendė, kad stalai „Palais“ yra saugomi autorių teisių kaip taikomosios dailės kūrinys ir kad *Mio* stalais „Cord“ pažeidžiama stalų „Palais“ autorių teisių apsauga.
- 6 *Mio* pateikė apeliacinį skundą dėl *Patent- och marknadsdomstolen* sprendimo ir reikalauja, kad *Patent- och marknadsöverdomstolen* (Intelektinės nuosavybės ir komercinių bylų apeliacinis teismas) atmestų *Asplund* ieškinį. *Patent- och marknadsöverdomstolen* nagrinėjamoje byloje kilo klausimų, susijusių su 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo aiškinimu.

Svarbiausi pagrindinės bylos šalių argumentai

- 7 *Asplund* iš esmės pateikė toliau išdėstytus argumentus. Stalai „Palais“ yra taikomosios dailės kūriniai ir pagal autorių teises saugomi kaip kūriniai. *Mio* stalai

„Cord“ yra labai panašūs į stalus „Palais“ ir patenka į stalams „Palais“ suteiktos apsaugos sritį. Taigi *Mio*, pagamindama stalų „Cord“ kopijas ir padarydama jas viešai prieinamas, pažeidė *Asplund* autorių teises į stalus „Palais“.

- 8 *Mio* iš esmės pateikia šiuos argumentus. Stalai „Palais“ nėra saugomi autorių teisių. Šie stalai nėra pakankamai originalūs, kad jiems būtų taikoma autorių teisių apsauga. Stalų „Palais“ dizainą daugiausia lėmė funkciniai ir gamybos inžinerijos aspektai. Šie stalai pagaminti remiantis paprastomis bendrų dizainų variacijomis, jiems trūksta originalumo. Jei stalai „Palais“ būtų pripažinti atitinkančiais autorių teisių apsaugos reikalavimus, apsaugos apimtis, atsižvelgiant į ribotą originalumo laipsnį, bet kokiu atveju būtų ribota ir labai siaura. Stalų skirtumų pakanka, kad stalai „Cord“ nepažeistų jokios stalams „Palais“ suteikiamos apsaugos. Bet kuriuo atveju stalai „Cord“ nėra stalų „Palais“ imitacija. *Mio* pagamino stalus „Cord“ savarankiškai, įkvėpta savo ankstesnių dizainų ir tarptautinės apvalių formų ir medinių strypų ar kitų medžiagų strypų naudojimo tendencijos.

Glaustas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

Klausimas, ar taikomosios dailės objektas yra pakankamai originalus, kad būtų saugomas kaip kūrinys

- 9 Byla susijusi su stalų pavidalo taikomosios dailės objektais. Pagrindinis klausimas šioje byloje – ar stalai „Palais“, kaip taikomosios dailės objektai, yra saugomi autorių teisių kaip meno kūriniai. Klausimas, ar stalams turi būti suteikta apsauga kaip kūriniais, kaip tai suprantama pagal Direktyvą 2001/29/EB, turi būti sprendžiamas remiantis Teisingumo Teismo jurisprudencijoje nustatytais vertinimo kriterijais (žr. 2019 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Cofemel*, C-683/17, EU:C:2019:721, 29–31 ir 50 punktus ir 2020 m. birželio 11 d. Sprendimo *Brompton Bicycle*, C-833/18, EU:C:2020:461, 23–26 ir 37 punktus).
- 10 Vis dėlto, *Patent- och marknadsöverdomstolen* nuomone, nėra aišku, kaip turėtų būti aiškinami ir taikomi Teisingumo Teismo sprendimai dėl kūrinio originalumo, t. y. ar objektas perteikia laisvą ir kūrybingą autoriaus pasirinkimą. Konkrečiai kalbant, tikrai vis dar nėra aišku, kaip turėtų būti atliekamas konkretus vertinimas ir į kokius veiksnius turi ar turėtų būti atsižvelgiama sprendžiant klausimą, ar taikomosios dailės objektas atspindi autoriaus asmenybę, perteikdamas jo laisvą ir kūrybingą pasirinkimą.
- 11 Viena vertus, būtų galima aiškinti, kad pakanka, jog autorius, kurdamas objektą, turėjo galimybę rinktis ir iš tikrųjų darė įvairius pasirinkimus, kad šių pasirinkimų nelėmė techniniai aspektai, taisyklės ar apribojimai ir kad šie pasirinkimai yra kaip nors atspindėti ir išreikšti objekte. Taigi toks platus aiškinimas praktiškai reikštų, kad vertinimo atskaitos taškas yra pats kūrybinis procesas ir autoriaus pasirinkimai šiame procese. Tai taip pat reikštų, kad iš esmės visi autoriaus kūrybiniame procese padaryti pasirinkimai, kurių nelemia techniniai aspektai, taisyklės ar apribojimai, būtų laikomi laisvais ir kūrybingais.

- 12 Toks aiškinimas, pagrįstas autoriaus faktiniais pasirinkimais kuriant objektą, gali reikšti, kad teismas, nagrinėdamas originalumą, daugiausia dėmesio skiria kūrybos procesui ir autoriaus pasirinkimams šiame procese, o ne tam, ar pats objektas arba galutinis kūrybos proceso rezultatas iš tikrųjų yra meninių pastangų išraiška. Todėl klausimas, ar objektas pasižymi pakankamu originalumu, taptų įrodinėjimo, o ne teisės klausimu.
- 13 Jeigu originalumo reikalavimas būtų aiškinamas tik tokiu būdu, tai tikriausiai reikštų, kad kūrybingam ir laisvam pasirinkimui, kurį turi padaryti autorius ir kurį turi perteikti taikomosios dailės objektas, būtų keliami palyginti nedideli reikalavimai. Tai savo ruožtu sukeltų pavojų, kad autorių teisių apsauga bus suteikta net ir tiems objektams, kurie gali būti nelaikomi kūriniais. Be to, tai galėtų lemti, kad kaip kūriniai būtų saugomi paprasti objektai, kurie apskritai nebuvo kuriami siekiant meninio tikslo arba bet kuriuo atveju neturi individualių meninių savybių.
- 14 Jei palyginti paprastiesiems objektams, kurie daugeliu atvejų vis dėlto gali turėti didelę komercinę vertę, būtų suteikta palanki autorių teisių apsauga, kiltų neigiamų pasekmių konkurencijai ir naujovėms pavojus. Be to, nustačius nedidelį originalumo reikalavimą, kiltų rizika, kad bus mažiau paisoma pačių autorių teisių.
- 15 Dar viena nedidelio originalumo reikalavimo taikomosios dailės objektams pasekmė būtų galimas ne tokios palankios dizaino apsaugos svarbos sumažėjimas. Šiuo atžvilgiu taip pat galima kelti klausimą, kaip nedidelis originalumo reikalavimas taikomosios dailės objektams būtų susijęs su individualumo, kuris yra būtinas siekiant gauti dizaino apsaugą, reikalavimu. Nors autorių teisių ir dizaino teisės tikslai skiriasi, neatrodo, kad būtų pagrįsta ir pageidautina dizainui, kaip kūriniiui, taikyti autorių teisių apsaugą, kai jis nėra pakankamai individualus, kad jam būtų taikoma apsauga kaip dizainui. Kaip yra nusprendęs Teisingumo Teismas, nors dizaino apsauga ir autorių teisių apsauga gali būti abi kartu teikiamos tam pačiam objektui, tai įmanoma tik tam tikrais atvejais (žr. Sprendimo *Cofemel* 52 punktą). Vis dėlto nustačius per mažą originalumo reikalavimą kiltų pavojus, kad dauguma atvejų taikomosios dailės objektams būtų suteikiama dviguba apsauga. Tokiomis aplinkybėmis gali kilti abejonių, kokią funkciją Sąjungos teisėje turėtų atlikti dizaino apsauga.
- 16 Kita vertus, būtų galima aiškinti, kad vertinimo, ar taikomosios dailės objektas atspindi autoriaus asmenybę, perteikdamas jo laisvą ir kūrybingą pasirinkimą, atspirties taškas turėtų būti pats kūrinys; pats objektas turi atspindėti autoriaus asmenybę ir pasižymėti tam tikru meniškumu arba tuo, kas Švedijoje ir Vokietijoje, be kita ko, bent jau anksčiau buvo vadinama originalumu. Vertinimas pagal tokį aiškinimą galėtų reikšti, kad objektas turi turėti tam tikrą individualių savybių ir būti unikalus. Arba, kitaip tariant, tai turi būti tam tikro savarankiškumo ir originalumo objektas, perteikiantis autoriaus individualumą.

- 17 Taigi atliekant tokį vertinimą daugiausia dėmesio būtų skiriama tam, ar pats taikomosios dailės objektas yra tam tikro meninio poveikio išraiška. Todėl vertinant, ar objektas turėtų būti saugomas, atspirties taškas yra pats objektas, o ne autoriaus kūrybinis procesas ir pasirinkimai, kuriuos jis faktiškai padarė kurdamas kūrinį. Turėtų būti keliamas klausimas, ar pats objektas yra meninis pasiekimas ir ar jis yra meninių pastangų išraiška.
- 18 Atliekant tokį vertinimą, ypač kai kalbama apie taikomosios dailės objektus, asmeniui, pretenduojančiam į išimtinę teisę, gali tekti paaiškinti, o galbūt ir pateikti įrodymų, kokiais būdais objekte išreiškiamos meninės pastangos. Visgi aiškiais atvejais, kai šiuos elementus galima pastebėti tiesiog pažvelgus į objektą, gali būti taip, kad paaiškinimų ar įrodymų apskritai nereikės.
- 19 Taip pat galima diskutuoti, ar, atliekant tokį vertinimą, yra galimybė taikyti kokią nors pagalbinę taisyklę. Pavyzdžiui, gali būti užduodamas klausimas, ar vertinant yra svarbu, kad tapatūs ar panašūs objektai buvo sukurti prieš tai, kai buvo sukurtas nagrinėjamas objektas, arba savarankiškai ir nežinant apie objektą po to, kai buvo sukurtas nagrinėjamas objektas. Iliustruojant šį teiginį galima pažymėti, kad Švedijos teisėje bent jau anksčiau buvo taikomas vadinamasis dubliavimo kriterijus. Šis kriterijus reiškė, kad jei objektas gali būti savarankiškai dubliuojamas, jis neatitinka originalumo reikalavimo. Vis dėlto šis kriterijus savaime nesuteikia galimybės atsakyti į klausimą, ar buvo įvykdytas originalumo reikalavimas.
- 20 Vertinant objekto originalumą, taip pat gali būti svarstoma, kokią reikšmę turi tai, kad taikomosios dailės objektas susideda iš elementų, aptinkamų bendruose dizainuose, arba kad objektas sukurtas remiantis anksčiau žinomais modeliais ir yra paprasta jų variacija. *Patent- och marknadsöverdomstolen* nuomone, savaime neturėtų būti kliūčių saugoti taikomosios dailės objektą, sudarytą iš bendro dizaino elementų, kaip kūrinį. Tam, kad būtų suteikta autorių teisių apsauga, lemiamas veiksnys turėtų būti konstatavimas, jog šie dizaino elementai buvo panaudoti ir sujungti taip, kad galutinis rezultatas turėtų būti saugomas autorių teisių kaip meno kūrinys. Vis dėlto, kai kalbama apie taikomosios dailės objektus, meninės kūrybos, grindžiamos žinomais dizaino elementais, galimybės dažnai yra labiau ribotos. Todėl paprastos iš anksčiau žinomų modelių variacijos, kaip atspirties taškas, vargu ar gali perteikti tokias menines pastangas, kokių reikia, kad objektas būtų saugomas kaip kūrinys.

Klausimas, ar taikomosios dailės kūriniumi pažeidžiama išimtinė teisė į kūrinį

- 21 Šioje byloje kilo klausimas, kaip turėtų būti atliekamas tyrimas vertinant, ar objektui, kuriuo tariamai pažeidžiamos teisės, taikoma išimtinė teisė į kūrinį, kuri turi būti suteikta autoriui pagal Direktyvos 2001/29/EB 2–4 straipsnius, ir ar juo pažeidžiama ši teisė. Iš esmės kyla klausimas, kaip turėtų būti vertinamas kūrinio ir objekto, kuriuo tariamai pažeidžiamos teisės, panašumas ir kokio panašumo reikia, kad būtų pripažinta, jog objektu, kuriuo tariamai pažeidžiamos teisės, yra pažeidžiama teisė į kūrinį.

- 22 Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad Direktyvos 2001/29 2 straipsnio c punktas turi būti aiškinamas taip, kad pagal šią nuostatą fonogramų gamintojui suteikta išimtinė teisė leisti ar uždrausti atgaminti savo fonogramą reiškia, jog fonogramų gamintojas gali neleisti trečiajam šaliai naudoti jo fonogramos garsinio fragmento, net ir labai trumpo, siekiant jį įtraukti į kitą fonogramą, išskyrus atvejus, kai šis garsinis fragmentas yra įtrauktas pakeista forma, kurios neįmanoma atpažinti klausantis (žr. 2019 m. liepos 29 d. Sprendimo *Pelham ir kt.*, C-476/17, EU:C:2019:624, 39 punktą).
- 23 Remiantis Teisingumo Teismo sprendimu *Pelham ir kt.*, galima suprasti, kad reikia nagrinėti, ar kūrinys yra atpažįstamas objekte, kuriuo tariamai pažeidžiamos teisės, kad būtų galima pripažinti, jog buvo pažeista išimtinė teisė į kūrinį, kuria autorius turi turėti pagal Direktyvos 2001/29/EB 2–4 straipsnius. Tokiu atveju kyla klausimas, kaip turėtų būti atliekamas vertinimas ir ko tiksliai reikia, kad kūrinys būtų atpažįstamas objekte, kuriuo tariamai pažeidžiamos teisės. O jei atliekant tyrimą neturi būti tikrinama, ar kūrinys yra atpažįstamas objekte, kuriuo tariamai pažeidžiamos teisės, kyla klausimas, ar turi būti tikrinama, ar objektas sukuria kitokį bendrą išpūdį nei kūrinys, ar ne, ir į ką dar reikėtų atkreipti dėmesį atliekant tyrimą.
- 24 Šiuo požiūriu taip pat galima palyginti su tuo, kas taikoma kitose intelektinės nuosavybės teisės srityse. Įtariamo Bendrijos dizaino pažeidimo atveju lemiamas veiksnys yra tai, ar tariamai pažeistu dizainu sukuriama arba nesukuriama kitoks bendras išpūdis (žr. 2001 m. gruodžio 12 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 6/2002 dėl Bendrijos dizaino 10 straipsnio 1 dalį). Kalbant apie prekių ženklus, visuomenės suklaidinimo galimybė turi būti vertinama visuotinai, atsižvelgiant į visus su bylos aplinkybėmis susijusius veiksnius (žr. 1999 m. birželio 22 d. Sprendimo *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, C-342/97, EU:C:1999:323, 18 punktą). Šiuo aspektu reikėtų pažymėti, kad taikomuose teisės aktuose atitinkamų išimtinių teisių apimtis suformuluota skirtingai.
- 25 Dėl kūrinio apsaugos apimties Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad Direktyvos 2001/29 2 straipsniu suteikta apsauga turi būti aiškinama plačiai (2009 m. liepos 16 d. Sprendimo *Infopaq International*, C-5/08, EU:C:2009:465, 40–43 punktai). Be to, Teisingumo Teismas nusprendė, kad jokia Direktyvos 2001/29 nuostata nepatvirtina nuomonės, kad apsaugos mastas turėtų priklausyti nuo galimų kūrybinės laisvės laipsnio skirtumų kuriant įvairių kategorijų kūrinius (žr. 2011 m. gruodžio 1 d. Sprendimo *Painer*, C-145/10, EU:C:2011:798, 97 punktą). Teisingumo Teismas pridūrė, kad apsaugos apimtis nepriklauso nuo autoriaus turėtos kūrybinės laisvės lygio ir kad dėl to ji nėra silpnesnė nei bet kuriam kitam objektui teikiama apsauga (žr. Sprendimo *Cofemel* 35 punktą). Vis dėlto iš šių sprendimų neaišku, ar Teisingumo Teismo sprendimai susiję su originalumo reikšme kūrinio apsaugos apimčiai, ar, kaip tai supranta *Patent- och marknadsöverdomstolen*, daroma išvada, kad skirtingų rūšių autorių kūriniai – fotografijos kūriniai, taikomosios dailės kūriniai ir kitų rūšių kūriniai – turėtų būti vertinami ir saugomi vienodai.

- 26 Kitose intelektinės nuosavybės teisės srityse aiškiai nurodyta, kad skiriamoji savybė arba individualios savybės turi reikšmės apsaugos apimčiai. Pavyzdžiui, Teisingumo Teismas yra nurodęs, kad kuo didesnę skiriamąją požymį turi prekių ženklas, tuo didesnė bus suklaudinimo galimybė (žr., pvz., 1997 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *SABEL / Puma, Rudolf Dassler Sport*, C-251/95, EU:C:1997:528, 24 punktą ir 1999 m. birželio 22 d. Sprendimo *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, C-342/97, EU:C:1999:323, 20 punktą). Be to, Reglamento dėl Bendrijos dizaino 10 straipsnyje numatyta, kad vertinant apsaugos apimtį atsižvelgiama į dizainerio laisvės mastą kuriant tą dizainą. Pagal 6 straipsnį į tą patį veiksnį atsižvelgiama vertinant dizaino individualias savybes. Kyla klausimas, ar šis požiūris, t. y. ryšys tarp išskirtinumo ar individualių savybių ir apsaugos apimtys, taip pat taikytinas autorių teisių srityje, kiek tai susiję su kūrinio originalumu ir jam suteikiamos apsaugos apimtimi.
- 27 *Patent- och marknadsöverdomstolen* nuomone, susitarimas, pagal kurį originalumo laipsnis turi reikšmės apsaugos apimčiai, yra tinkamas. Kuo originalesnis arba unikalus ir meniniu požiūriu individualus yra kūrinys, tuo didesnė turėtų būti jo apsaugos apimtis.
- 28 Vertinant kūrinio apsaugos apimtį taip pat kyla klausimas, kokią reikšmę turi tai, kad kiti panašūs taikomosios dailės objektai buvo sukurti iki kūrinio sukūrimo arba – savarankiškai ir nežinant apie kūrinį – po jo sukūrimo.
- 29 Kaip ir vertinant, ar taikomosios dailės objektas turėtų būti saugomas kaip kūrinys, taip pat galima kelti klausimą, kokią reikšmę teisių pažeidimo vertinimui ir apsaugos apimtys nustatymui turi tai, kad kūrinį ir objektą, kuriuo tariamai pažeidžiamos teisės, sudaro elementai, randami bendruose dizainuose, arba tai, kad jie sukurti remiantis paprastomis ankstesnių dizainų variacijomis ar vyraujančiomis dizaino tendencijomis arba jas sudaro.